

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoP/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322200628
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8322200628.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana vo veci maloletých detí: S. T.-Č., nar. XX.XX.XXXX a T. T.-Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Y., za účasti rodičov N. T.-Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpená: JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, so sídlom Námestie Slobody 25, 066 01 Humenné, IČO: 42 090 911 a E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. O. XX, J. Q., E.L. J., právne zastúpený: JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, so sídlom Kalininova 675, 066 01 Humenné, IČO: 42 026 938, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 10P/44/2022-171 zo dňa 31.08.2022 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okrem výroku o čiastočnom zamietnutí návrhu.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol: Súd zveruje maloletú S. T.-Č., nar. XX.X.XXXX a maloletú T. T.-Č., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej S. T.-Č. v sume vo výške 270 eur mesačne a na výživu maloletej T. T.-Č. v sume vo výške 230 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky od podania návrhu od 2.3.2022.

V prevyšujúcej časti výšky výživného súd návrh matky zamietla.

Zaostalé výživné pre maloletú S. T.-Č. za obdobie od 2.3.2022 do 31.8.2022 vo výške 1 347 eur je otec povinný uhradiť do deviatich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Zaostalé výživné pre maloletú T. T.-Č. za obdobie od 2.3.2022 do 31.8.2022 vo výške 1069,66 eur je otec povinný uhradiť do deviatich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka maloletých detí sa podaným návrhom domáha, aby súd maloleté deti S. T.-Č. a maloletú T. T.-Č. zveril do jej osobnej starostlivosti a zaviazal otca maloletých detí prispievať na výživu maloletej S. sumou vo výške 400 eur mesačne a na výživu maloletej

T. sumou vo výške 350 eur mesačne od podania návrhu. Vo svojom návrhu matka maloletých detí uviedla, že z partnerského spolužitia s otcom detí sa im narodili dve deti. Obe maloleté deti navštevujú základnú školu. Matka detí je zamestnaná s príjmom vo výške cca 655 eur mesačne. Matka žije v byte a jej mesačné výdavky na bývanie predstavujú sumu 250 eur mesačne, na stravu 400 eur mesačne, na oblečenie vo výške 100 eur mesačne, na školské obedy 50 eur mesačne, na družinu 10 eur mesačne, na školské potreby 30 eur mesačne, na lieky 30 eur mesačne, na pohonné hmoty 30 eur mesačne, na kultúrne vyžitie 50 eur mesačne. Matka s dcérami žije cca 2 roky na území Slovenskej republiky, obe deti navštevujú základnú školu v Y.. Obvyklý pobyt maloletých detí je teda na území Slovenskej republiky. Otec maloletých detí s nimi v spoločnej domácnosti nežije a všetky náklady spojené s výchovou maloletých detí hradí matka.

4. Matka maloletých detí žije s maloletými deťmi v byte u rodičov, kde sa na úhrade nákladov za bývanie podieľa sumou vo výške 250 eur mesačne. Maloletá S. navštevuje 6. ročník základnej školy a maloletá T. 5. ročník základnej školy. Matka svoje výdavky vyčíslila na sumu 400 eur mesačne za stravu, 100 eur mesačne za oblečenie, 100 eur mesačne za drogériu, 50 eur mesačne za obеды v škole, 10 eur mesačne za družinu, 30 eur mesačne za školské potreby, 30 eur mesačne za vitamíny a lieky, 30 eur mesačne za pohonné hmoty a 50 eur mesačne za kultúrne vyžitie. Súd ako výdavky na jedno maloleté dieťa zohľadnil náklady na stravu cca 130 eur mesačne (matka uviedla 400 eur mesačne pre tri osoby), 25 eur mesačne za obеды, náklady na oblečenie cca 50 eur mesačne (vzhľadom na skutočnosť, že maloleté deti rastú súd berie do úvahy, že minimálne štyrikrát ročne je potrebné deťom zakúpiť sezónne oblečenie s prihliadnutím aj na skutočnosť, že pri nástupe do školy sú tieto výdavky vyššie. Náklady na oblečenie a obuv by tak predstavovali cca 150 eur za sezónu x 4 t.j. 600 eur ročne, čo predstavuje 50 eur mesačne), náklady na školské potreby cca vo výške 15 eur mesačne (matka uviedla 30 eur mesačne - súd to zobral tak, že je to na dve deti), náklady na lieky a iné potreby vo výške 10 eur mesačne (vzhľadom na skutočnosť, že maloleté deti netrpia žiadnym ochorením, ktoré by vyžadovalo zvýšené finančné náklady, súd považuje sumu 10 eur mesačne na nákup vitamínov a liekov v prípade bežného ochorenia za primeranú), náklady na kultúrne vyžitie vo výške 10 eur mesačne (sumu 10 eur mesačne súd považuje za primeranú vzhľadom na vek detí, pričom náklady na kultúrne akcie môžu predstavovať náklady na kino, plaváreň a pod.). Súd poukazuje na skutočnosť, že hore uvedené náklady sú v minimálnom rozsahu a vzhľadom na rastúce ceny energií, základných potravín je predpoklad, že tieto náklady budú len vyššie. Minimálne náklady na jedno dieťa tak predstavujú sumu 225 eur mesačne. Medzi náklady maloletých detí je potrebné započítať aj náklady na bývanie, ktoré hradí matka. Podľa jej vyjadrenie prispieva na bývanie sumou 250 eur mesačne, čo na jednu osobu predstavuje sumu 83,33 eur mesačne. Náklady matky na PHM sa taktiež premietnu do výdavkov maloletých detí v prípade, ak matka využíva osobné motorové vozidlo aj na vozenie detí. Minimálne výdavky na jedno maloleté dieťa tak predstavujú sumu 333,33 eur mesačne. Z dokladov predložených matkou vyplýva, že náklady na byt predstavujú 250,45 eur mesačne, náklady na elektrinu 31 eur mesačne, náklady spoločnosti W. predstavujú sumu 67,70 eur mesačne, náklady na plyn sumu 9 eur mesačne a náklady za vodu 9,66 eur mesačne. Spolu náklady na bývanie predstavujú sumu 367,81 eur mesačne, z toho matka hradí 250 eur mesačne, podľa jej vyjadrenia. Matka zo svojho príjmu hradí aj dva úvery vo výške 115,80 eur a 106,69 eur mesačne, ktoré finančné prostriedky použila na rekonštrukciu nehnuteľnosti, ktorej je podielovou spoluvlastníčkou a kde plánuje v budúcnosti s deťmi bývať.

Otec maloletých detí žije a pracuje v D. Í., kde je vlastníkom nehnuteľnosti, rodinného domu, na kúpu ktorého si zobral úver vo výške 81 137,16 libier. Ako svoje výdavky otec maloletých detí uviedol sumu 343,57 libier splátka úveru, cca 150 libier mesačne za elektrinu (uvádzal 50 libier za 10 dní), 80,31 libier mesačne za odpad, 95 libier ročne t.j. 7,91 libier mesačne poplatok za údržbu okolia, 26 libier mesačne za internet, 40,16 libier mesačne za mobil, 164 libier ročne t.j. 13,66 libier mesačne za TV licenciú, 258,37 libier mesačne splátka za auto, 433,44 libier ročne t.j. 36,12 libier mesačne poistenie auta, 41,60 libier mesačne životné poistenie otca, 26,91 libier mesačne úrazové poistenie otca, 1026,90 libier za olej na vykurovanie na vykurovaciu sezónu t.j. 85,57 libier mesačne, 421,12 libier ročne t.j. 35,09 libier mesačne za poistenie auta. Celkové výdavky u otca tak predstavujú sumu 1145,27 libier t.j. 1331,17 eur. V tejto súvislosti treba podotknúť, že v spoločnej domácnosti s otcom maloletých detí žije aj jeho priateľka a teda na úhrade nákladov za bývanie by sa mala podieľať aj ona minimálne jednou polovicou. Pokiaľ otec maloletých detí uviedol, že táto za bývanie neplatí z dôvodu, že mu požičala sumu 7 000 libier na splatenie depozitu za dom, ktoré jej takto spláca, táto skutočnosť nebola zo strany otca nijakým spôsobom preukázaná. Ako ďalšie výdavky otec detí uviedol náklady na stravu 350 libier mesačne, náklady na oblečenie a obuv vo výške 80 libier mesačne, výdavky na hygienické potreby a lieky vo výške 50 libier mesačne, výdavky na PHM vo výške 100 libier mesačne. Celkové výdavky otca tak predstavujú

sumu 1725,27 libier mesačne t.j. 2005,31 eur. Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov. Preto nie je možné prihladiť na výdavky otca ako je napr. poistenie otca, poistenie domu, auta, splátky za auto a taktiež súd zohľadnil, že na úhrade nákladov za bývanie by sa mala podieľať aj priateľka otca, ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti. Súd teda zobral do úvahy výdavky otca na úver za bývanie vo výške 343,57 libier mesačne (keďže takto si otec vyriešil bývanie), polovicu nákladov za elektrinu 75 libier mesačne, polovicu nákladov za smeti 40,155 libier mesačne, polovicu nákladov za údržbu okolia vo výške 3,95 libier mesačne, polovicu nákladov za internet vo výške 13 libier mesačne, polovicu nákladov TV licenciu vo výške 6,83 libier mesačne, polovicu nákladov za olej na vykurovanie vo výške 42,78 libier mesačne ako aj náklady za ošatenie, obuv, náklady na lieky vo výške cca 500 libier mesačne. Nevyhnutné výdavky otca by tak predstavovali sumu 1025,285 libier t.j. 1191,70 eur.

5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že matka požadovala výživné v celkovej výške 750 eur mesačne. ňou požadované výživné nezodpovedá odôvodneným výdavkom detí. Aj keď príjem otca je asi dvakrát vyšší príjmu matky, tomuto jeho príjmu zodpovedajú aj ním uvádzané výdavky. Taktiež je vhodné uviesť, že rodičia maloletých detí nežijú v jednom štáte a preto je ťažké porovnať životné náklady rodičov v krajinách kde žijú. Otcov príjem by bol na území SR nadštandardný, avšak v D. Í. ide o priemerný príjem. Súd má za to, že výživné vo výške 500 eur mesačne na dve deti, pokrýva náklady maloletých detí a je primerané ich veku ako aj ich odôvodneným potrebám. Za obdobie od podania návrhu od 2.3.2022 do dňa rozhodnutia do 31.8.2022 vznikol otcovi na výživnom dlh. U maloletej S. predstavuje dlh sumu 1347 eur (za 3/2022 suma 252 eur - $270:30 \times 27$, za 4-9/2022 - $6 \times 270 = 1620 + 252 = 1872$ eur, za 2-9/2022 otec uhradil 7×75 eur t.j. 525 eur, $1872 - 525 = 1347$ eur), u maloletej T. predstavuje dlh sumu 1069,66 eur (za 3/2022 - $230:30 \times 28 = 214,66$ eur, za 4-9/2022 - $6 \times 230 = 1380$ eur + $214,66 = 1594,66$ eur, otec uhradil 7×75 eur t.j. 525 eur, $1594,66 - 525 = 1069,66$ eur). Vzhľadom na majetkové a zárobkové pomery súd uložil otcovi povinnosť uhradiť dlžné výživné do 9 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Proti rozsudku v časti výroku o stanovení výšky výživného pre maloletú S. T.-Č. a pre maloletú T.L. T.-Č. ako aj proti výroku o zaostalom výživnom pre maloletú S. T.-Č. za obdobie od 02.03.2022 do 31.08.2022 vo výške 1.347 eur a pre maloletú T. T.-Č. za obdobie od 02.03.2022 do 31.08.2022 vo výške 1.0699,66 eur podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, nedostatočne odôvodnený a preto nepreskúmateľný. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a neúplne zistenie skutkového stavu súdom prvej inštancie. Mal za to, že ani určenie výšky výživného na spotrebné náklady dieťaťa nie je bezhraničné. Za súčasného právneho stavu nemožno priznať spotrebné mesačné výživné vo výške vyššej, než sú preukázané náklady na dieťa, a to ani v prípade, ak to pomery rodiča dovoľujú. Otec po úhrade nevyhnutých výdavkov ktoré špecifikoval v odvolaní neostávajú takmer žiadne finančné prostriedky k a úhradou výživného v celkovej výške 500 eur mesačne by sa dostal do značných finančných problémov, nakoľko výživné v takej výške nie je schopný platiť, keďže to jeho finančné pomery neumožňujú. Navrhol, aby odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení uviedol, že navrhuje potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, nakoľko určená výška výživného je primeraná k potrebám detí a možnostiam povinného.

8. K podanému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka. Uviedla, že sa osobne stará o 2 mal. deti. Napriek tomu, že otec mal vedomosť, že má vyživovaciu povinnosť voči deťom sa rozhodol pre kúpu domu. V čase kúpy domu mal otec zabezpečenie bývanie a nebol nútený rodinný dom zakúpiť. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne.

9. V replike sa otec vyjadril, že súd prvej inštancie pri určovaní výživného pre maloleté deti nepostupoval správne keď určil výživné vo vyššej miere ako sú samotné celkové náklady na maloleté deti a odchyľil sa tak od rozhodovacej praxe a rozhodoval v rozpore so súčasným právnym stavom. Naďalej navrhuje, aby odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že odvolanie otca opodstatnené nie je.

11. Odvolací súd zaoberajúc sa vecou z hľadiska príslušných zákonných ustanovení, skutkových okolností uvedených v návrhu, odvolacích námietok otca mal. detí, vyjadrenia kolízneho opatrovníka a matky mal. detí dospel k záveru, že odvolanie otca mal. detí nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutočnosti odôvodňujúcich potrebu dočasnej úpravy pomerov v rodine zverením maloletých do osobnej starostlivosti matky a zaviazal otca prespievať na ich výživu. Napadnuté rozhodnutie sleduje najlepší záujem mal. detí na stabilite a bezpečnosti výchovného prostredia, ako aj zdravom, duševnom a fyzickom a citovom vývine v danom čase. Prijatý právny záver odvolací súd v nasledujúcom obsahu odôvodnenia argumentuje nasledovne.

12. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

13. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletých detí je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ich týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletých detí sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolností, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že otec mal. detí nemal žiadne námietky, aby mal. deti boli zverené matke, preto sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, keď mal. deti zveril do osobnej starostlivosti matky.

15. Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

16. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že rodičia maloletých nie sú manželia a nežijú v spoločnej domácnosti posledné dva roky. Maloleté deti majú obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, kde bývajú, chodia do školy, majú vytvorené sociálne väzby najmenej dva roky a preto je daná právomoc súdov Slovenskej republiky. Otec maloletých detí žije v D. Í..

18. Je zrejmé, že v zmysle predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie zisťoval, aký bol príjem matky a otca mal. deti v rozhodnom období. Matka je zamestnaná v spoločnosti B. P. E. C., kde je pracovný pomer uzavretý na dobu neurčitú. Podľa predložených dokladov bol jej čistý príjem, vrátane daňového bonusu, v roku 2021 vo výške 717,21 eur mesačne a za obdobie od 11/2021 do 3/2022 vo výške 764,88 eur mesačne. Otec je zamestnaný a predložil súdu potvrdenie o výške príjmu za 1/2022 - čistý príjem 1999,52 libier, 2/2022 - čistý príjem 2030,31 libier, 3/2022 - čistý príjem 1816,11 libier, 4/2022 - čistý príjem 1549,31 libier. Za ďalšie mesiace roku 2022 otec maloletých detí potvrdenie o výške príjmu nepredložil. Priemerný čistý príjem otca za štyri mesiace roku 2022 tak predstavuje sumu 1848,81 libier t.j. 2148,90 eur (súd pri prepočte libier na eurá vychádzal z kurzu ku dňu rozhodnutia súdu k 31.08.2022).

19. Súd prvej inštancie ako výdavky na jedno maloleté dieťa zohľadnil náklady na stravu cca 130 eur mesačne, 25 eur mesačne za obedy, náklady na oblečenie cca 50 eur mesačne, náklady na školské potreby cca vo výške 15 eur mesačne, náklady na lieky a iné potreby vo výške 10 eur mesačne, náklady na kultúrne vyžitie vo výške 10 eur mesačne (sumu 10 eur mesačne súd považuje za primeranú vzhľadom na vek detí, pričom náklady na kultúrne akcie môžu predstavovať náklady na kino, plaváreň a pod.). Súd poukázal na skutočnosť, že hore uvedené náklady sú v minimálnom rozsahu a vzhľadom na rastúce ceny energií a základných potravín je predpoklad, že tieto náklady budú len vyššie. Minimálne náklady na jedno dieťa tak predstavujú sumu 225 eur mesačne. Súd prvej inštancie tiež zohľadnil podiel osobnej starostlivosti matky o maloleté deti, ktoré v súčasnosti navštevujú školské zariadenie.

20. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie a správne porovnal majetkové pomery oboch rodičov, ako aj odôvodnené potreby maloletých detí.

21. Odvolací súd dodáva, že vzhľadom na výdavky otca je limitovaná jeho povinnosť platiť výživné na maloleté deti. V závislosti od deklarovaného príjmu a výdavkov otca odvolací súd potvrdil výšku výživného zo strany povinného otca. Taktiež dlžné výživné súd prvej inštancie správne ustálil do deviatich mesiacov od rozhodnutia súdom prvej inštancie pre mal. deti s prihliadnutím na majetkové a príjmové pomery otca.

22. Odvolací súd prihliadnuc na zistenia vyplývajúce zo správy kolízneho opatrovníka, tvrdenia otca a matky majúcej na zreteli predovšetkým záujem maloletých, závery súdu prvej inštancie považuje za správne vo vzťahu za účelom ochrany stability výchovného prostredia maloletých a zveriť ich do osobnej starostlivosti matky. Taktiež odvolací súd dospel k záveru, že zodpovedá schopnostiam a možnostiam otca platiť súdom určené výživné v prospech mal. detí, preto s poukazom na všetky tieto dôvody, rozsudok okrem výroku o čiastočnom zamietnutí návrhu potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).